

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan **zvečer**, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 12 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani, 25. aprila.

—r.— Radovedno se povprašuje po ljubljanskem mestu, kako se bode obnašala slovenska večina v mestnem zboru, in kako bode vporabljala oblast, katero si je priborila pri letošnjih volitvah. Naša nemška klika, katera se ne brani nikacega sredstva, kadar ima namen oblatiti narodno stranko, trosi po mestu obrekovanja in napačne vesti, ki naj bi uže sedaj, ko naša stranka niti vlade nastopila nij, razdražila in oplašila mirnega meščana. Pripoveduje se, da bode narodna večina poteptala in pokončala vse naprave, po Nemcih v življenje poklicane, da bode proganjala mestne uradnike ter jim s terorizmom ogrenila kruh, ki si ga služijo pri mestu. Z jedno besedo trdi se, da se bode narodna stranka obnašala po vzgledu angleških glavnih strank, katerih vsaka je v prejšnjih, surovejših časih poslala pri nastopu svojega vladarstva najsrđitejšje svoje nasprotnike na šafot ter odpravila in zatrla vse, kar je bila pobita nasprotna stranka za časa svoje slave sklenila in določila. Ker smo preverjeni, da si bodo hudobne te vesti tu in tam pri lahkovernih nemških potomcih pridobile več ali manj vere, zdelo se nam je potrebno, spregovoriti o njih. Kdor logično misli in kdor se vsaj polovičarsko zavé, da živimo v devetnajstem stoletju, moral je takoj spoznati, da ima opraviti z obrekovanji, katera so raztrosili nemškutarske klike maroderji, to je tista neolikana bitja, ki tik par nemških besedic, katere čvekajo, ničesar ne umejo na božjem svetu, ki pa z dolgimi šestkami okrog ušes vedno kričijo, da je nemška kultura v nevarnosti po Slovenskem! Take ekzistence veselé se, če so razburile svojega bližnjega, in veselé se tem bolj, če so ga razburile z izmišljenimi ali hudobnimi pripovedkami!

Narodna stranka, ki si je sedaj prisvojila kr-

milo ljubljanskega mesta, nij bila nikedar stranka boja, pač pa je morala dolgo, dolgo let prenašati jarem oholega nemškutarstva. Ali narodna stranka sestavljena je iz olikanih členov, in sedaj, ko je solnce premage posijalo tudi nad njo, nijma namena svoje premage vporabiti v to, da bi proganjala tiste, ki so jo celh trinajst let proganjali z najstrupenejšim sovraštvom. Kako so delali naši Nemci, ko so pred trinajstimi leti prispeli s pomočjo nemške vlade do oblasti v mestnem zboru. Čez noč so nam po nemčili ljudsko šolo, in kjer se je dobil kak prostorček, tam so pribili nemške napise, da bi vsak tujec prvi hip vedel, da je prišel v nemško mesto. In če se je prilepil ta ali oni edikt na mestne vogle, stala je jedino blažena nemščina na prvem mestu, slovenščina pa ponižna na drugem mestu, da bi pač vsakdo vedel, da živimo v nemškem mestu. Če bi se v dunajskem mestu, kjer živi primeroma toliko Čehov kot v belej Ljubljani pravih Nemcev, hipoma Čehi spomnili in hoteli imeti česke edikte, oglasil bi se takoj sladki Suesa ter dejal, da se mora gost v hiši svojega gostoljuba obnašati tako, kakor je temu ljubo! No pa pri nas moral se je do sedaj gostoljub obnašati tako, kakor je bilo gostu drago.

To se v prihodnje ne bode več godilo! Ali konservativni možje, katere je narodna stranka poslala v mestni zastop, porok so nam, da bode mestni zbor pri svojih reformah previdno in počasi postopal, in da bode opuščal vsake novosti, ki bi drugzega ne prouzročevale, kakor srd in jezo pri tem ali onem pretiranem Nemcu. Pravi in jedini blagor mesta program je zmagnosnej narodnej stranki in zatagadelj se tudi mej mestnimi uradniki ne bode nikedar proganjati, kdor bode strogo izpolnoval svojo dolžnost. Pač se bode moral slovenski značaj temu

mestu zopet povrniti, ali dotične izpremembe izvršile se bodo tako polagoma in tako previdno, da ne bodo tudi pri Nemcih napravljale nikacih duševnih prekucij. Da pa je prihodnjost tega mesta slovenska, in da bode morala mestnega zbora slovenska večina v soglasji s to neomahljivo resnico delovati, to mora jasno biti tudi vsakemu miroljubnemu Nemcu!

In da bode v mestnem zboru mirno delovanje mogoče, o tem smo v prvi vrsti zatagadelj prepričani, ker je sedaj odstranjen tist večni diabolus rotae, pl. dr. Schrey, ki je rodil večinoma vse prepire, razgrajajoče dolžih trinajst let mej meščanstvom ljubljanskim!

Iz državnega zbora.

Z Dunaja 22. aprila. [Izv. dop.]

Tudi zbornica od petka nij imela prezanimljivega predmeta na dnevnem redu, zato so zbornica in galerije precej prazne.

Proti novoizvoljenemu poljskemu poslancu A. Tyszkowskemu vložili so Rusini protest; ker je došel prepozno, nijma uvaženja. Mnogo poslancev javilo se je za bolne. Mej temi znani predsednik nemškega „schulvereina“ dr. Weitlof.

Poslanec dr. Kronawetter predlaga zmeno §. 8. zakona o kartah za igre, naj bi se povsod, kjer ima ta zakon veljavo, karte prodavale samo v zaprtih, kolekovanih zavitkih. Predlog izvrši se odseku za reformo o davkih. Vzadnjič od ministerstva notranjih zadev zahtevani naknadni kredit izroči se po prvem prečitani proračunskemu odseku. Isto se zgodi z vladno predlogo glede oproščenja od pristojbin za pogodbe in pisma o pogozdovanji Krasa.

LISTEK.

Aleksander Sergjejevič Puškin in njegove poezije.

(Predavanje g. Ivana Hribarja.)

Kadar se pri nas hoče kdo informirati o ruskih razmerah, tedaj vzame v roke nemško knjigo. Nemška ošabnost pa je velika, velika tudi nemška temeljitost, še večje pa nemško sovraštvó do vsega, kar je slovansko. In tako se zgodi, da smo o naših krvnih bratih jako slabo poučeni; da, našel sem uže celo Slovence, ki se sicer prištevajo izobraženim, kateri si pa Rusov nijso mogli drugače predstavljati ko umazanih ljudi srpih očij, nerazčesanih las in razmršene brade, katerim gredo lojene sveče isto tako v slast ko nam špargeljni. A vendar se mora ruski narod prištevati prvim kulturnim narodom, kateri svojo civilizatorično misijo v divjih pokrajinah azijskih izvršuje z občudovanja vredno konsekvenco ter po metodi, katera je drugim velikim narodom neznana, katera pa Rusom pridobiva ne le zemljé, temveč tudi srca podjarmljenih ter tako omogočuje njihove velikanske uspehe v tej zadevi.

Rusija napreduje tudi v vedah in umetnostih tako, da se jej nij treba bati postaviti se v primero s katerimi koli onih narodov, ki se tako zavidno nanjo ozirajo in jo toliko obrekujejo.

Kar se špeciálno poezije tiče, treba je znati, da so se pri Rusih uže v minolem stoletju oglasili pesniki, kateri s svojimi duševnimi proizvodi daleko nadkriljujejo nemške pesnike pred Lessingom, Göttem in Schillerjem. Omeniti mi je tu le imen Lomonosov, Karamzin, Žukovskij, posebno pa imena Državin. Vender pa pri vseh teh pesnikih nij opaziti pravega narodnega stremljenja, temveč le strogo posnemanje stare klasične in srednjeveške romantične poezije.

Ko se je pa stoletje nagibalo koncu, prižgalo je nebo novo zvezdo na obzorji ruskega pesništva, zvezdo, katera je danici jednaka, s svojim bleskom zatemnjevala vse ostale. Dne 26. maja leta 1799 rodil se je namreč v Moskvi Aleksander Sergjejevič Puškin, oni isti Puškin, ki je v kratkej dobi svojega življenja rusko pesništvo tako preustvaril, da se mu ne bode nikdar več mogoče vrniti v ozke meje prejšnje dobe.

Puškin bil je po rojstvu grofovskega rodu; poleg ruske pretakala se je pa po njegovih žilah

tudi arabska kri, kajti praded Puškinov vzel je za ženo hčer onega Arabca Hanibala, katerega je ekscentrični car Peter Veliki povzdignil od navadnega roba v veliko državno dostojanstvo. S to okoliščino dá se razlagati njegov temperament; kajti bil je nenavadno prudke narave, jezljiv in osvetljiv, a vedno mu je bilo tega svojega ravnanja v kratkem času žal, vsled česar je postajal zamišljen in nemiren. Sicer je pa bil dobrasrčen, svojim drugom iskren prijatelj in nenavadno dovtipen. — Postave je bil male, obraza izredno grdega. Male sive oči bleščele so se nad ploščnim nosom, pod katerim so se dvigala nenavadno debela ustna in visoko čelo — znamenje velicega duha — pokrivali so gosti temnorjavni kodri.

Prvi pouk prejel je Puškin v očetnej hiši in sicer po tedanjej navadi ruskega plemstva v francoskem in italijanskem jeziku, katerega poslednjega se je toliko izučil, da je pozneje skušal v njem celo pesni skladati. Ruskega jezika, katerega je pozneje tako ljubil in katerega je na nesluteno stopinjo izobraženosti privedel, priučil si je pa od svoje do-jilje Arine Rodijonovne, katera mu je prepevala otročje pesni ter pripovedovala pravljice. In ta do-jilja bila je v Puškinovem življenji važna osoba,

Zakon, kako se ima kedo proglasiti mrtvim in o dokazu smrti čita se v tretjič ter brez zмене odobri. Pravniškega odseka poročilo o načrtu zakona o kazenskih določbah proti zaviranju prisilne zvržbe je četrta točka dnevnega reda. Ker se v generalnej debati nihče ne oglasi za govornika, preide se takoj v specialno debato, v kateri poslanec Lienbacher poroča o razmerah dotičnega zakonskega načrta, ki se brez znatnih prememb sprejme.

Na vrsto je prišlo odobrenje volitev poslanca grofa Mieroszwowskega, grofa Stadnickega, dr. Čapka, pl. Vučetića, Burgstallerja in kneza Ferdinanda Lobkovica, ki se odobri vse.

Levičar baron Scharschmit je o volitvi kneza Lobkovica začel prav nepotrebno besedovati o volilni pravici duhovnikov v českem vlastelstvu. No, poslanec Lienbacher zavrnil ga je odločno.

Vitez Schönerer se je komaj vrnil iz antisemitskega romanja iz Nemške, a uže je prouzročil v zbornici škandal. Pritožil se je na predsedništvo, da je njegov govor, kiga je imel v državnem zboru, bil konfiskovan. Napal je dotične sodnijske organe z izrazi kakor: „das Kreisgericht Korneuburg hat sich erdreistet“ (živahni oho-klici), „die Richter hatten sich sogar erkühnt“ (oho-klici: Na red!). Predsednik pozval je govornika na red, ter mu rekel, da on mu proti konfiskacijam ne more v pomoč, ter naj si pomaga sam. „To je prav žalostno“, kliče Schönerer. Ako predsedništvo ne more varovati svobode govora, potem smemo koj zapustiti zbornico in jaz bodem, ako se bode to še dalje godilo, položil svoj mandat (Velik nemir, veselost), akoravno na veselje vladne in židovske stranke. (Velik nemir. Govornik beži iz zbornice.) Prihodnja seja je v torek.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 25. aprila.

Znano je, kako razpada levica, dan za duem odpadajo na raznih krajih od nje prejšnji najiskrenejši pristasi. Voditelji ne vedo si pomagati, njih razum stoji tiho — nikjer pomoči. Vender! Spomnili so se **dr. Fischhofa** v Emersdorfu, šli so k njemu, naj jim svetuje, kaj jim storiti. In mož je govoril in dejal, naj se spravijo s Čehi v interesu obeh narodov in države, naj bodo pravični vsem narodnostim itd. Obširneje govorili bodemo jutri o teh besedah Fischhofa, a reči nam je uže denes, da je poleg mnoge resnice tudi nekaj zmotnjav v njih.

„Nordd. Allg. Ztg.“ obrača se v obširnem članku proti onim, ki so o svojem času govorili in pisali proti **okupacijski politiki** Bosne in Hercegovine in zdaj hočejo s stroški, ki jih velja okupacija demonstrirati, češ, kako so imeli prav. Vsakako je obžalovanja vredno, — piše ta list — da okupacija velja denar. A nobenemu se

nij še posrečilo, da bi si pridobil evropsko ozemlje v obsegu kakor je Česka „brez stroškov“. Dalje se dokazuje, kako nevarnost bi bila nastala za Avstrijo, če bi ne bila okupirala tega ozemlja in pripoveduje se dalje, da se bodo ti stroški pač kmalu poravnali z dohodki, ki jih bode imela Avstrija iz teh dežel.

Vnanje države.

Mnogo se je ugibalo do sedaj, kak pomen da bi imelo potovanje in obiskovanje Velikega kneza ruskega **Vladimirja**, a zdaj prinaša „Berliner Tagblatt“ poročilo, kaj je glavni namen tega potovanja, namreč avstrijskega in nemškega cesarja osobno v imenu svojega cara k njega kronanju v Moskvi povabiti. „Uže zdaj — pravi omenjeni list — lahko se z gotovostjo trdi, da bode cesar Viljem glede na svojo visoko starost svojo navzočnost pri redkej slavnosti odrekel, a obljubil udeležitev cesarjeviča. Ravno tako hoče se vedeti v diplomaciji, da cesar avstrijski nij obljubil svoje osobne udeležitve, a obljubil poslati cesarjeviča Rudolfa“.

O **rusko-vatikanskih** razmerah se čuje preko Berolina, da ruska vlada namerava, jednako kakor Nemčija, nastaviti stalnega poslanika v Vatikanu.

Francoski klerikalci nameravajo, ko se zopet snide zbornica, predložiti zbornici in starešinstvu predlog, naj se odpravi pred jednim mesecem objavljeni zakon o uku lajev v ljudskejši šoli.

Posebna želja **italijanske** vlade se je izpolnila: Italija dobila je svoje pristanišče v Rudečem morji, v zalivu Assab.

Španska zbornica poslancev sprejela je francosko-špansko kupčijsko pogodbo.

Dopisi.

Z Dunaja 22. aprila. [Izvirni dopis.] (Iz gosposke zbornice.) Zadnji petek zborovala je gosposka zbornica. Tudi v tej zbornici bila je prva seja po velikej noči prav mirna. Članov došlo je katic 40, komaj toliko, da je zbornica mogla zborovati.

Predmeti, ki so bili na dnevnem redu, sprejeti so bili vsi brez — debate. Naredba o izvrševanju izvenrednega stanja v Dalmaciji vzela se je najprvo na znanje. Načrt zakona o kazenskih določbah zakona o živinske kugi sprejel se je potem, kakor ga je predlagala zbornica poslancev. Jedino zanimivi predmet bilo je poročilo barona Helferta o trgovinskih pogodbah s Srbijo. Poročilo sodržava tudi dosti po- učljive tvarine.

Naknadna trgovinska pogodba s Francosko in vsi preje navedeni predmeti vzprejeti so bili brez debatovanja.

Plener st. poročal je o jednajstem letnem poročilu preglednega navoda za državne dolgove (Staatsschuldencontrolcommission.) Konečno poročal je baron Wehli o peticijah brunoških deželnih občin za premembo novega zakona o točenju vina, piva i. t. d. Kar je zakon stoprv v veljavo prišel, se na te nij vzelo ozira, izročile so se temveč vladi. O pred kratkim umrlem članu gosposke zbornice baronu Romaszkanu spominal se je predsednik

nad njegovo glavo, ter ga tako posvetil pesnikom. Puškin sam se te dogodbe spomina v 8. spevu Evgena Onjegina.

Dovršivši svoje 18. leto prišel je iz liceja ter vstopil takoj za uradnika v ministerstvo vnanjih zadev. Kakor se je na liceji odlikoval s tem, da se nij hotel učiti, isto tako se je v ministerstvu s tem, da se nij hotel lotiti nikacega dela. Za to pa je sedaj še z veliko večjim navdušenjem začel zlagati pesni.

Mlad mož, poln navdušenosti in najlepših idealov, postal je pristaš svobodomiselnih stranke, katera se je bila iz Francoske razširila takrat po vsej Evropi. Tedaj je v mladeniškeje svoje navdušenosti zložil dve pesni in sicer „odo na kinžal“, in „odo na slavo“, kateri sta se, da si nenatisnjeni, vender po bliskovo hitro razširili po vsej Rusiji, predstavili v vse jezike ruske države, ter prepevali od Varšave do Urala in od Petrograda do Kavkaza.

Leta 1820. dovrši Puškin svoje prvo večje pesniško delo „Ruslan in Ljudmila“ ter ga izda tiskom. Splošno začudenje je nad tem delom zavladalo po vsej Rusiji, kajti v njem se je popolnem pokazal v pravej svetlobi genij Puškinov, in Žukov-

skij, prečitavši to pesen, poslal je pesniku svojo sliko z lastnoročnim pripisom „Učencu zmagovalcu premagani učitelju!“ Od tedaj sta si bila najboljša prijatelja.

Tega leta pa se je zgodilo nekaj, kar je bilo na veliko korist Puškino, razvitku njegovega pesniškega duha in smeru, katerega je potem nastopila njegova muza. Zložil je prekrasno pesen o svobodi, katera se je v mnogoštevilnih prepisih razširila po vsej Rusiji, katera je pa bila po mnenju vladajočih krogov nevarna za tedanje razmere. Sklenilo se je torej poslati Puškina v izgnanstvo in da se to zgodi kar se da najlepšim načinom, imenoval ga je car uradnikom pri „popečiteljstvu za južne koloniste“ v Jekaterinoslavu. In to je bila sreča za Puškina.

Živeč doslej v Petrogradu, kjer so prevlado- vale le tuje šege in navade, nij imel nikedar pri- like, seznaniti življenja in mišljenja ruskega naroda. V Jekaterinoslavu in pozneje v Odesi, kjer je bil pridelen generalnemu guvernerju grofu Voroncovu, pa je prišel na jedenkrat mej narod sam in sicer kar je zanj še več vredno, mej narod, katerega se zapadno evropska omika nij še dotaknila. In Puškin je to svoje bivanje v Jekaterinoslavu in Odesi dobro

Občni zbor „Glasbene Matice“.

I.

V četrtek 20. t. m. ob 6. uri zvečer bil je občni zbor društva „Glasbene Matice“. Prvosednik gospod Franjo Ravnikar otvoril je zborovanje s primernim ogovorom, na kar je poročal društveni tajnik V. Valenta o delovanji društvenega odbora v preteklem letu sledeče:

Slavni zbor!

Minulo leto imel je odbor priliko raztezati svoje delovanje vsestransko; priznati se more, da je naš odbor vestno skrbel za razvoj in napredek našega društva in v prvej vrsti gre zasluga za tako delovanje našemu vrlému blagajniku gospodu Stegnarju, ki je neumorno delal in prevzel celo posla tajniška in s tem koristil toliko, da ne morem najti besedij, ki bi zadostovale za izraz zaslužene hvale. Naš prečestiti gospod prvosednik pa in drugi gos- podje odborniki, posebno artistični odsek, so pa tudi tako vestno opravljali svoj posel, da se sme društvu čestitati, da ima take zastopnike v odboru. V kratkih potezah bočem slavnjej skupščini narisati najimennitnejše prigodbe in dejanja v preteklem letu.

V odborovej seji 7. julija 1881 sklenilo se je, da se zaradi zboljšanja materialnega stanja in da se delovanje Glasbene Matice bolje svetu oznani, pošlje uredništvom „Kresa“ v Celovci, „Slovenskemu Gospodarju“ v Mariboru, tržaškeje „Edinosti“ in hr- vatskemu „Viencu“ po jeden iztis izdanih muzikalij. Dotična uredništva so bila tako prijazna, da so v svojih listih priporočala in pohvalno pisala o našem društvu. Isto tako je „Slovenski Narod“ objavil daljši spis o delovanji naše Matice, pa žalibog, vse to nij dosti pomagalo, podpore nam je le malo vse to doneslo.

Dné 10. julija 1881 došlo je odboru od go- spoda Davorina Jenka v Belem Gradu pismo do- voljenje, da smemo njegovo slavno himno: „Naprej zastava slave“ v „Lavoriki“ natisniti, kar bo gotovo vsem pevcem na veliko veselje. Gospod dr. Benj. Ipavec nam je tudi to leto poslal mnogo svojih kom- pozicij v dar. Gospod F. S. Vilhar je mnogo svojih skladieb ponudil našemu društvu, katerih pa žalibog zaradi prevelicij stroškov ne moremo vseh natisniti.

Dné 29. junija 1881 je došlo odboru pismo slavnega hrvatskega skladatelja in glasbovodje na- rodnege gledališča v Zagrebu, gospoda Ivana pl. Zajca, s katerim se zahvaljuje za imenovanje čast- nim članom ter dovoljuje, da sme „Glasbena Matica“ njegove skladbe tiskati.

Dné 6. aprila 1881 vložil je odbor prošnjo do slavne c. kr. deželne vlade, da bi našemu dru- štvu došla državna podpora in dné 13. avgusta 1881 se je vsled poziva visokega naučnega ministerstva

kajti njene pesni in pripovedke vodile so mlado dušo njegovo v krasne hramove narodovega mišlje- nja in življenja, in on sam se je nje v poznejših časih še z radostjo in hvaležnostjo spominal.

V 12. letu svoje starosti prišel je Puškin na licej v Carskoje selo. Tu se je začel razvijati nje- gov prirojeni dar. Za študije je maral prav malo, tako da je v tem oziru spadal mej najslabše gojence li- ceja. Posebno pa se nikakor nij mogel učiti onih predmetov, ki so se njegovej pesniškeje duši zdeli biti presuhoparni, zlasti klasičnih jezikov in mate- matike. Tem pridneje pa se je bavil s pesništvom. Spodbujalo ga je k temu veselo življenje na liceji, kjer so ga gojenci zavoljo njegove dovtipnosti jako radi imeli, spodbujala ga je pa tudi divna okolica Carskega sela. In tako je Puškin večkrat po vzorih dosedanjih ruskih pesnikov skladal ode in pesni o krasoti narave. Učiteljem, ki so se pač jezili nad premalo marljivostjo Puškinovo, kar se tiče učenja predpisanih predmetov, to njegovo pesnikovanje nij ostalo neznano in tako so o priliki izpitov opozorili nanj slavnega pesnika Državina. Ta prebravši jedno njegovih ôd, spoznal je takoj velicega duha Puški- novega in v nekeje proroškeje slutnji položil je roki

skij, prečitavši to pesen, poslal je pesniku svojo sliko z lastnoročnim pripisom „Učencu zmagovalcu premagani učitelju!“ Od tedaj sta si bila najboljša prijatelja.

Tega leta pa se je zgodilo nekaj, kar je bilo na veliko korist Puškino, razvitku njegovega pesniškega duha in smeru, katerega je potem nastopila njegova muza. Zložil je prekrasno pesen o svobodi, katera se je v mnogoštevilnih prepisih razširila po vsej Rusiji, katera je pa bila po mnenju vladajočih krogov nevarna za tedanje razmere. Sklenilo se je torej poslati Puškina v izgnanstvo in da se to zgodi kar se da najlepšim načinom, imenoval ga je car uradnikom pri „popečiteljstvu za južne koloniste“ v Jekaterinoslavu. In to je bila sreča za Puškina.

Živeč doslej v Petrogradu, kjer so prevlado- vale le tuje šege in navade, nij imel nikedar pri- like, seznaniti življenja in mišljenja ruskega naroda. V Jekaterinoslavu in pozneje v Odesi, kjer je bil pridelen generalnemu guvernerju grofu Voroncovu, pa je prišel na jedenkrat mej narod sam in sicer kar je zanj še več vredno, mej narod, katerega se zapadno evropska omika nij še dotaknila. In Puškin je to svoje bivanje v Jekaterinoslavu in Odesi dobro

na novo motivirana prošnja vložila in upati smemo, da nas slavna vlada osreči prav kmalu z ugodnim odgovorom.

Tudi v pretečenem letu je odbor naprosil slavno vodstvo kranjske hranilnice za podporo in zopet nam je ta zavod naklonil 50 gld. za naše potrebe.

Dne 20. septembra 1881 vložil je odbor prošnjo do slavnega deželne odbora za podporo, na katero je slavni deželni zbor v seji dne 20. oktobra 1881 privolil „Glasbenej Matici“ podpore 100 gld.

Meseca septembra izročila sta dva odbornika milostivej gospej deželne predsednika od „Glasbene Maticе“ izdano in gospici Winklerjevi poklonjeno Fajgljevo transkripcijo „Luna sije“, za kar se je preblagorodna gospica Winklerjeva pismeno zahvalila.

Večletna želja, da dobimo samolastno društveno stanovanje, izpolnila se nam je letos, ker smo najeli sobo pri častitej gospej Bleiweisovej pl. Trsteniškej za prav nizko najemščino in sicer ravno tisto, v kateri je ranjki gospod dr. Janez Bleiweis toliko deloval za naš narod slovenski.

Dne 14. januarja 1882 došel je dopis osnovalnega odbora za ustanovo Bleiweisovega spomenika, naj bi odbor poslal k posvetovanjem dva zastopnika in sta bila gospoda Ravnikar in Stegnar za taka imenovana.

Dne 22. februarja 1882 oglašil se je odbor za sezidanje „Narodnega doma“ s prošnjo, da bi „Glasbena Matica“ podpirala to podjetje in v odborovi seji dne 30. marca se je sklenilo, da naše društvo pristopi k temu podjetju kot delničar z 200 gld.

Dne 3. aprila t. l. došel je od zagrebškega odbora, ki nabira darove za napravo spomenika umrlemu virtuozu Franu Krežmi poziv, da bi naše društvo kaj darovalo v ta namen in naša dolžnost je, da pripomoremo tudi za spomenik, ki bode na čast slavnemu Krežmi, katerega prvi „opus“ je naše društvo v tisku izdalo, namreč njegovo romanco za gosli in glasovir „Moje sanje“.

Vsled posredovanja gospoda arhivarja Josipa Maierja stopila je „Glasbena Matica“ v zvezo s „Cerkvenim Glasbenikom“, kateri list dobivalo bode naše društvo v zameno za dela, ki jih „Glasbena Matica“ na leto na svetlo daje.

Artistični odsek imel je v pretečenem letu mnogo posla, kajti poslano je bilo društvu toliko skladeb na ogled in ponudbo, kakor še nobeno leto poprej. Iz vseh teh izbral je odsek najboljše in našim potrebam najpripravnije kompozicije, katere so deloma že natisnene, ali pa pridejo v prihodnjih izdajah mej družabnike. Z muzikalijami, katere je odbor za preteklo leto našim udom razposlal, more vsakdo zadovoljen biti, ker toliko gradiva za 2 gld. dobiti, more razveseliti vsakega. Družabniki so namreč sprejeli: „Lavoriko“ II. zvezek (38 napevov), cena 2 gld.; „Glasbena Matica“ IX. zvezek (15 par-

porabil. Študiral je vse strani duševnega življenja ruskega naroda, opazoval njegove šege in navade, poslušal njegove pesni in pravljice.

Razen tega pa je tu še le spoznal, kako napačno je bilo, da so mu na liceji bile tako malo mar študije. Zato je z vso marljivostjo začel čitati stare klasike, ter proizvode vseh znamenitejših pesnikov novejša doba. Razen tega pa se je temeljito bavil s slavno zgodovino ruskega naroda. — Tu je Puškin tudi v prvič dobil v roke poezije Lorda Byrona. In ostrmel je nad njimi; kajti sorodnost duše Byronove in njegove stopala mu je iz vsake vrstice pred oči. In bil je ta čas odločen za Puškina, kajti postal je nehoté posnemovalec velicega in nesrečnega angleškega pesnika in more se trditi, da bi bil svojo individualnost izgubil, ko bi bil moral živeti v Petrogradu. Tedaj bi se bila duše njegove lotila ona svetovna boleš in oni duševni z ničem neotlažljivi nemir, ki je Lorda Byrona spremljal na vseh njegovih potovanjih, pri vseh njegovih podjetjih. Byron nij poznal one neizmerne ljubezni do naroda, katera je lastna le Slovanom in katera se je Puškinu vcepila v srce, ko je imel priliko s

titur), cena 80 kr.; „Luna sije“, transkripcija za glasovir, zložil Danilo Fajgelj, cena 60 kr.

Nemila smrt nam je tudi v tem društvenem letu prouzročila bitke izgube. Najhujši udarec, katerega nij čutilo samo naše društvo, temveč ves slovenski narod, bila je smrt očeta našega naroda, slavnega našega voditelja gospoda dr. Janeza Bleweisa pl. Trsteniškega, ki je bil jeden prvih ustanovnikov in častni član našega društva. Odbor je zastopal društvo pri pogrebu in položil na gomilo svojega preljubega očeta venec s primernim napisom na trakovih.

Pa ne zadosti, da nam je umrl najslavnejši ud, izgubili smo po smrti tudi večletnega odbornika, narodnjaka Matija Žvanuta v Trstu, društvenika Frana Igliča in vneto domorodkinjo gospo Babeto Kogljevo. Bodi jim zemljica lahka!

Veselo vest imam pa še naznaniti, da je našemu društvu te dni pristopil kot ustanovnik obče znan rodoljub gospod dr. Jarnej Zupanec ter vplačal ustanovnine 50 gld. z željo, da bi namestu njega dobivala muzikalije narodna šola v Železnikih. Slava mu!

To so najimenitnejše zgodbe o našem delovanju pretečenega leta in z željo, da bi nam tudi v prihodnjem letu podpirajoči in delujoči člani zvesti ostali ter vsak po svoji moči pripomogel k razvoju domače naše glasbe, končam svoje poročilo.

Domače stvari.

— (Občni zbor društva „Narodni dom“) moral se je iz važnih razlogov odložiti zopet na nedoločen čas.

— (Umrli) je v Ljubljani upokojeni gospod župnik in hišnik Anton Jerina. Ranjki bil je rodom Krakovec in jako doberdelen in blag mož. V svoji oporoki imenoval je glavnim dedičem svojega premoženja deško sirotišnico družbe sv. Vincencija, katere predstojnik je g. kanonik dr. Gogala. Temu doberdelnemu zavodu pripade tudi hiša ranjcega na Emonskej cesti št. 4.

— (Umrli) je denes dopoldne znani meščan gosp. Malitsch, katerega so 14. t. m. prinesli k volitvi na rotovž.

— (Poroka.) Danes zjutraj ob 10 uri bil je poročen v tukajšnji frančiškanski cerkvi obče spoštovani gospod deželni tajnik Matej Kreč z gospodično Marijo Aleševco.

— (Prve letošnje črešnje) prišle so včeraj v Ljubljano. Prinesel jih je Vipavec, kakor nam je pravil, stoprav popoldne s poštnim vlakom.

— (Slovenski Pravniki) zakasnil se je za nekaj dni, in sicer zategadelj, ker so volitve v mestni ljubljanski zbor absorbirale moči, ki so navadno temu listu posvečene. Upamo, da naročniki tega zakasnenja ne bodo uredništvu v zlo štel!

— (Obrtno društvo) za Kranjsko imelo je preteklo nedeljo v steklenem salonu gostilnice „pri Lozarji“ svoj ustanovljajoč zbor. Prišlo je 70 udov.

prostim narodom občevati. In vsled tega je še o pravem času, da si nevedoma, otrese se Byronovega vpliva ter postal pravi narodni pesnik, kakeršnega dandenes občuduje ves svet.

Iz Odese potoval je Puškin po otoku Krimu, čez kateri se prostira jasno južno nebo, ki je prebogato na naravnih lepotah in bujne vegetaciji južne klime. Obiskal je pa tudi visoke gore Kavkaza, ter občudoval tu divjo lepoto proste narave in seznanjal se z narodom v teh krajih živčim. In vse, kar je videlo njegovo oko, utisnilo se mu je globoko v dušo, vse te naravne krasote budile so v njem pesniško čut in navdušenje.

In nastale so v tej dobi poezije „Kavkazki ujetnik“, „Bahčisarajski vodomet“, „Brata razbojnika“ in „Cigani“. Razen tega pa je spisal prvi spev Evgena Onjegina, oni spev, v katerem tako krasno slika razuzdano življenje velicega mesta. Umevno je, zakaj je ta spev ravno v tem času potekel iz njegove duše, ravno v času, ko je tako blagodejno občutil mirno življenje v zatišji proste narave. — —

(Dalje prihodnjič.)

Predsedoval je mestni odbornik g. Horak, ki je pozdravil zbor in opomnil, da je odbor prenapredil pravila in izključil iz društva vso politiko, da bode društvo tem uspešnejše moglo delovati na korist obrtništva. Izraža potem upanje, da bodo obrtniki mnogobrojno pristopili in tako pospeševali društvo. Tajnik g. Kunec prebere odlok deželne vlade, s katerim se odobre prenapredjena pravila. Ako se napravi podružnica društva v kakem mestu na podlagi novih pravil, treba je to samo naznaniti dotičnemu okrajnemu glavarstvu. Na dnevnem redu je volitev 15 udov v obrtniški svet. Gosp. Čamernik izjavi željo, naj bi se kolikor mogoče pri volitvi svetnikov ozir jemalo na vsako rokodelstvo. Voli se po listkih in izvolijo se gg. J. N. Horak, rokovičar, Klein, tiskar, Viljem Rudholzer urar, Majer, zlatar, Filip Zupančič, stavbeni mojster, Žitnik, čevljar, Čamernik, kamnosek, Šumi, krojač, Stritzl, dimnikar, Föderl, pek, Počivalnik, mesar, Fischer, fabrikant sodine vode, Potočnik, pek, Hariš, tapecirar in Kunec, krojač. Predsednik g. Horak naznanja, da mu je poslal državni poslanec g. Klun, ki je ud obrtnega odseka v državnem zboru, načrt nove obrtne postave z željo, naj bi obrtno društvo isto vzelo v pretres in mu poročilo svoje želje, da bi zamogel iste v obrtnem odseku naglašati in zastopati. Sklene se, da novo izvoljeni obrtniški svet načrt obrtniške postave pretrese in da se potem skliče občni zbor, v katerem bode se poročalo in sklepalo o željah obrtnikov. Sklepi se potem naznanijo vsem kranjskim državnim poslancem z prošnjo, da delujejo v njih smislu.

— (Zaplankan svet.) Navadno se govori o človeku, kateri je veliko hodil po svetu, da je bil uže tam, kjer je svet s plankami obit. No, zdaj ne bode treba več truditi se daleč, kajti mej pivovarno bratov Kozlerjev in mej Šiško stavijo se velikanske planke, pravi kitajski zid, katere ne bodo služile baš v olepšavo, temveč bodo zavidno zapirale razgled v prelepo gorenjsko stran in na višnjeve konture divnih kamniških planin. Še to malo prostega razgleda se nam s plankami zapira, kakor bi na tej cesti itak uže ne bilo preveč plank. Po drugih mestih se v tem oziru postopa previdneje, pri nas pa planki pri planki. Vse časti vredna rod bina Kozlerjeva bi pri svojem izredno ugodnem gmotnem stanju lahko doprinesla malo, neznatno žrtev, a občinstvu storiila veliko uslugo!

— (Peticije) glede ravnopravnosti slov. jezika v uradu in šoli odposlale so naslednje občine: Cven, Pristova, Presika, Kristanci, Slamnjak, Gerlova, Staraceta, in krajna šolska sveta: v Cezanjevcih in v Cvenu svojemu državnemu poslancu g. Hermanu.

— (Volilni shodi v tržaški okolici) bodo v nedeljo 30. t. m., in sicer: V 1. okraji v Skednji po jutranji maši ob 8. uri; za 2. okraj ob 3. uri popoldne v Rocolji „pri lovcu“; za 5. okraj v Bazovici po popoldanski božji službi. V dan 7. majnika popoldne po blagoslovu pa v Barkoljah v društveni gostilni. Naj se volilci teh shodov udeležijo v polnem številu.

— („Soča“) se v zadnji številki zopet drgne ob nas. Ker bi si, ako bi molčali, utegnili domišljati, da ima prav, prisiljeni smo odgovarjati. Najprej bode jej povedano, da se ne strinja s časnikiarsko dostojnostjo, če list listu predbaciva konfiskacije in da nikakor ne umejemo, zakaj se Soča briga in poteza za naše naročnike. — Notica „Soče“ bila je vrhu tega neumestna, ker smo pri predzadnji zaplenitvi priredili drugo izdavo na Velikonočni ponedeljek, tedaj prej, nego je Soča razkrila modrost svojih ust. Zaradi zadnje zaplenitve opravičili smo se svojim naročnikom in povedali, da se nam je list (ne samo inkriminirani članek) odpečatil stoprav 17. t. m. ob 9. uri dopoldne, tedaj še le čez več nego 30 ur, kar pa je „Soča“ previdno in viteško zamolčala, ker menda sama ne ve, kako napraviti drugo izdavo, če je zapečaten ves list. Kar se pa tiče psovke „Sočine“, rekli so naši stilisti, da je to ocepke iz najnavadnejšega plotu, in da je z njim Soča sama sebe krenila po ustih. Kajti v prvem odstavku konstatuje uredništvo, da je naša

misel dobra, v družem pa trde mnogi rodoljubi (?), da je ta izjava „flegelhaft“. Komu tedaj verjeti? Dobro, da je Gorica res daleč od nas, da se ne nalezemo tacihi nelogičnih skokov. S tem bodi za nas končana ta neplodna polemika!

Vabilo

k seji občnega zbora okrajne posojilnice registrovanega društva z neomejeno zavezo v Ljutomeru.

V posvetovanje in sklepanje pridejo:

1. račun za leto 1881. z določilom o letnem pridobičku in odvezi načelstva zastran tega računa;
 2. izločitev društvenih udov, ki društvenih pravil ne izpolnjujejo;
 3. nadomestjenje 5 udov nadzornega svetovstva;
 4. sprememba pravil okrajne posojilnice zastran pogojev posojila in velikosti opravičnih deležev;
 5. volitev 3 udov v cenilno komisijo.
- Seja je v nedeljo 7. majnika t. l. v šolskem poslopju v Ljutomeru in se začne ob 8. uri predpoludne.

V Ljutomeru 15. aprila 1882.

Ivan Kukovec, Matijaš Zemljič,
načelnik. denarničar.

Jože Gomilšek,
preglednik.

Telegram „Slovenskemu Narodu“.

Dunaj 25. aprila. Minister Pražak odposlal je uže ukaz glede slovenskega jezika nadsodnji v Gradci, da ga obznani vsem okrajnim sodnijam.

Za škofa v Trstu imenovan je Glavina. Tržaški kanonik dr. Šust designiran je, kakor se čuje, za škofa v Poreči.

Razne vesti.

* (Accademia A. Mickiewicz di Storia e letteratura Polacca e Slava) v Bologni, ki šteje nad 200 članov, samih vseučilišnih profesorjev in slušateljev, imela je 16. t. m. zvečer sijajno sejo v veliki dvorani slavnega „archiginnasia“, pri kateri je prof. Santagata govoril o napredku društva in prijaznih odzivov, kateri vsak dan dohajajo od vseh strani slovanskih. Dvorana bila je polna vsa in tudi nežni spol bil je vrlo zastopan. Akademija razšla se je ob treh popoldne z željo, da se l. 1883 skliče slovanski kongres v

Bologno. Zvečer bil je banket v „Hotel d' Italie“, pri katerem se je napivalo Slovanom, slovanskej slogi in rektorju Magnu, kateri je proužročil, da se na vseučilišči predava o slovanskem slovstvu. — V prvi prihodnji seji bodo častnimi člani imenovani vladika Strossmayr, Mih. Pavlinović in Jovan Sundečić, slednji ne le kot srbski pesnik, nego kot posredovatelj sloga mej Srbi in Hrvati. „Pozor.“

* (Drage knjige.) Nedavno vršila se je v Londonu dražba „Sunderland-knjižnice“, pri kateri so nekatere cicero-izdave nagnali nenavadno visoko. Mali „Elzevir Duodecimo“, vezan v rudeč maroko plačal se je s 120 šterlingi. Prva v Rimu tiskana knjiga „Principes of the Epistolae“ prodala se je za 295 šterlingov, to je 3000 gld.

Umrli so v Ljubljani:

21. aprila: Fran Mordaks, c. kr. okrajni glavar v pokoji, 81 let, Stari trg št. 9, za slabostjo.
22. aprila: Marija Strukelj, gostija, 50 let, Kravja dolina št. 11, za vročico. — Anton Jerina, upokojen lokalist, 63 let, Emonska cesta št. 4, za vnetjem pluć. — Fran Oblak, kočijažev sin, 3 mes., Turjaški trg št. 3, za jarbolcem. — Jurij Drobun, delavec, 63 let, Streljiške ulice št. 8, za sprijenjem pluć. — Marija Papež, delavčeva hči, 4 leta, Poljanska cesta št. 18. — Ivana Drglin, delavke hči, 7 m., Sv. Petra cesta št. 53, za božjastjo. — Jožef Kozlevčar, bivši pekovski mojster, 72 l., Karlovska cesta št. 9, za otrpnenjem črev. — Franc Pezulič, čevljarski učenec, zdaj posilni delavec, 20 l., Poljanski nasip št. 50, za otrpnenjem pluć.

23. aprila: Janez Nučič, bivši pekovski mojster, 77 l., Karlovska cesta št. 9, za rakom. — Alberta Logar, okrajnega sodnika vdova, 53 l., Sv. Jakoba trg št. 2, za sprijenjem možganov. — Jožef Bepalec, čevljarski učenec, 15 l., na Stolbi št. 4, za jetiko. — Avgust Breskvar, mestnega stražnika sin, 2 1/2 leta, Sv. Florijana ulice št. 32, za tuberkulozo.

V deželni bolnici:

16. aprila: Ivana Grabljevec, gostija, 51 let, Poljanska cesta št. 42, za osepniciami.
18. aprila: Jera Zobec, dnarica, 40 let, za jetiko.
19. aprila: Jožef Preglavec, gosti, 53 let, za odtokom krvi. — Elizabeta Vadnal, gostija, 80 let, za starostjo. — Kata Sever, dnarica, 33 let, za sprijenjem pluć.
20. aprila: Fran Kogej, postrešček, 32 let, za tuberkulozo. — Neža Pegam, kuharica, 26 let, za tuberkulozo.
21. aprila: Miha Matijašič, vrtar, 70 l., za marazmom. — Jera Petrič, gostija, 59 l., za sprijenjem pluć.
22. aprila: Franja Augustinčič, dnarjeva žena, 32 l., za jetiko.

Dunajska borza

dné 25. aprila.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni državni dolg v bankovcih	76 gld. 55 kr.
Enotni državni dolg v srebru	77 „ 45 „
Zlata renta	94 „ 20 „
1860 državno posojilo	131 „ — „
Akcije narodne banke	823 „ — „
Kreditne akcije	341 „ 30 „
London	120 „ 15 „
Srebro	— „ — „
Napol.	9 „ 53 1/2 „
C. kr. cekini	5 „ 62 „

Tujci:

22. aprila.

Pri **Slonu**: Soukop z Dunaja. — pl. Lenk iz Grada. — Moselly iz Trsta. — Lukašič iz Karlovca.

Pri **Malič**: Gigel, Vinzl, Weltmann, Fuchs z Dunaja. — Schiffler iz Monakova. — Engel iz Manheima. — Medaich iz Trsta. — Munk z Zidanega mostu. — Rus iz Travnika.

Taj. dvor. svet. prof. H. pl. FEHLING-a

mnenje: „Fran Josipova“ grenka voda prekosi Friedrichshalsko 4krat, Hunyady Janosko s 44, Pálnsko s 62%, kakor tudi vse znane grenke vode po vsebini vplivnih delov in nje izredna vplivnost najde tudi, kar je po zdravniških avtoritetah konstatirano, v mojej kemični analizi svoj dokaz in razlago. V Stuttgartu, meseca marca 1882.

Dobi se
v zalogah
rudnic.

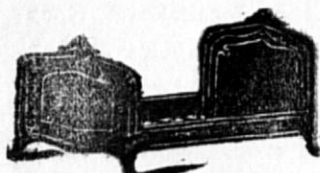
Fran Josipova grenka voda.

Knjižice pri
odposiljavnej
direkciji
v Budapešti.

(215—3)

Velike izgube,

katere je velika londonska tovarna za železno hišno opravo
Codderidge Brothers and Comp.

(Postelje so blizu take, kakor ta podoba.)

1750 finih železnih, zelo lepih, lakiranih umivalnih miz velike trpežnosti, jedna po gld. 6.— (prej gld. 24.—).
1449 zelo masivnih, lepo broniranih, s 6 držaji, obešalnikov za obleko, a gld. 8.— (prej gld. 32.—).
1850 zelo lepo dvobarveno kostanjasto lakiranih, 130 cm. dolgih in 60 cm. širokih pol kositrenih postelj za otroke z zelo finimi zelenimi svilenimi mrežami, jedna po gld. 13.— (prej gld. 40.—).
Pismena naročila izvršujem tudi po jedino v izvrstnih eksemplarih proti poštni nakaznici.

F. BUGANYI,

eksportna hiša, Landstrasse, Löwengasse, Wien.

Izdatelj in odgovorni urednik Makso Armič.

Državne marke	58 „ 75 „
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 119 „ 75 „
Državne srečke iz l. 1864	100 „ 172 „ 50 „
4% avstr. zlata renta, davka prosta	94 „ 10 „
Ogrska zlata renta 6%	119 „ 85 „
„ „ 4%	89 „ — „
„ „ papirna renta 5%	87 „ 40 „
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104 „ — „
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 114 „ — „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	119 „ 75 „
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	99 „ 60 „
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105 „ — „
Kreditne srečke	100 gld. 179 „ — „
Rudolfove srečke	10 „ 20 „ 50 „
Akcije anglo-avstr. banke	120 „ 131 „ 25 „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	217 „ 75 „

Poslano.

(54—14)

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GISSHÜBLER

najčistije lužne

KISELINE

poznate kas najbolj okrepljujuče piče,
I kas izkušan liek proti trajnom kašlju plućevine i
želudca bolesti grkljana i proti mehurnim kataru,
kas i elastioh za (PASTILLEN)
probavils

nalazi se kod Hinke Mattonija (Karlovi variu Českoj).

Sprememba stanovanja.

Pisarne glavnega zastopa banke
„Slavije“ nahajajo se od 24. t. m. nadalje
v 2. nadstropji Matičine hiše v Zvezdi
(Kongresni trg št. 7). (256—2)

L. EHRWERTH,

zobni zdravnik, v Gosposkih ulicah št. 1,

ordinira v vseh

zobnih boleznih

in postavlja zdaj

umetalne zobe in zobovje

dobro in brez bolečin. (77—22)

Najboljše in najvplivnejše pravo
norveško

pohumeljevo jetrno olje

proti mramorici, rhabitisi, plućnici, kašlju itd. itd. v steklenicah a 60 kr., z železnim jodirjem združeno (posebno vplivno pri malokrvnih in kjer treba čstenja krvi) v steklenicah a 1 gld.

Se pred beneško republiko privilegirani

Staroslavni

brešijanski zdravilni obliž,

vplivnejši kot vsako jednako v prodaji se nahajajoče sredstvo, se s posebnim uspehom rabi pri revmatičnih, podagričnih, živčnih in ledvičnih bolečinah, pri slabosti kit, pri prsmem prehlajenji, otiskah itd. itd.

1 kos 25 kr.

10 let uspeh!

Tuberosno mleko.

Po vsakodnevnej rabi tega mleka, iz vegetabilnih in neškodljivih substancij

Naročila se izvršé najhitreje s poštnim povzetjem.

G. PICCOLI,

lekár „pri angelji“,

v Ljubljani, na Dunajskej cesti,

priporoča p. n. občinstvu naslednje poskušane

medicinske specijalitete.

(614—13)

sestavljenege, postane kožamehka, žametasta in nežna, hepatične pike, pege, ogrei, srabi, nenaravna rudečica zginejo, prezgodnje gube se odstranijo in polt zadobi zopet svojo gibčnost in svežost.

V steklenicah a 1 gld.

Gumi-Bonbons,

vplivnejši kot vsak v prodaji se nahajajoči bonbon, se rabijo z najboljšim uspehom pri kašlju, hripavosti in kataralnosti dihalnih organov. V škatljicah a 10 kr.

Znamenito!

Kot slavno izkušeno, nepreseženo naravno zdravilno sredstvo pri trganji po udih, revmatizmu, živčnej slabosti, pri bolečinah v hrbtu ali v prsih se more od kemika Ludevita Koča izumljeni in od njega narejani

eter iz smrekovih iglic

najtopleje priporočati.

Cena 1/2 steklenici 40 kr.,
1 steklenici 70 kr.

Lastnina in tisk „Národne tiskarne“.